

KWESTOR (2) *sb m*

G pl kwestorów (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Osoba zajmująca się finansami [quaestor – podskarbi, poborca BartBydg, Mącz 336b; – poborca Murm 156, Calep; podskarbi, sędzia, wójt – quaestor Cn] (2) :

W połączeniach szeregowych (2): Iurisdicia [podskarbiego]/ która była we trzech rzeczach zamyka: W poftánowieniu Qwęstorów, Curatorów, y Dyfpenfátorów. Druga w fłuchaniu liczby tychże Curatorów, Qwęstorów, y dyfpenfátorów. SarnStat 412.

JB